

Edmond Rostand: Cyrano z Bergeracu
přel. Jiří Polívka, 1971

DUEŇA *žalostně*

Kdo?

CYRANO

... Chapelain, do něhož vložím pár kremrolí.

DUEŇA *změní výraz*

Ach...

CYRANO

Tyhle rakvičky dám do epištoly
mistra Saint-Amanda; skvěle se hodí k rakvi
ten jeho nudný žvást! — Tak pojďme. — Nevím, jak vy,
podle mne přijde dál na řadu roláda.

DUEŇA

Bože...!

CYRANO

A strčíme ji do Benserada!

DUEŇA *důstojně*

Souhlasím!

CYRANO *naloží ji do náruče ještě balíčky cukroví*

Tak, a teď na vzduch!

DUEŇA

Já? Vždyt...

CYRANO *tlačí ji ven*

Má zlatá,

přijďte, až smlsáte všechna ta cukrlata!

Zavře za ní dveře, sestoupí k Roxaně, v uctivé vzdálenosti se zastaví a smekne.

Šestý výstup

CYRANO, ROXANA, *chvilí* DUEŇA

CYRANO

Jak jsem vám povděčen za tento okamžik!

Nezapomněla jste na přítele? Ne? — Dík!

Pozvala jste mě sem, smím vědět proč, má paní?

ROXANA *kteřá předtím odložila závoj*

Především vzdát vám hold za chabré počínání
v Burgundském hotelu! Právem byl potrestán
ten vyfintěný hňup, rozumíte, ten pán
z družiny jistého... nápadníka...

CYRANO

De Guiche?

ROXANA *klopíc oči*

... měl se mým chotěm stát...

CYRANO

Snad místochotěm spíše!

Po vojensku pozdraví

Tím lépe; alespoň jsme včera pomstili

krom téhle obludy...

Sáhne si na nos

... váš profil spanilý!

ROXANA

Mám prosbu velikou... váhám však při myšlence...
zda... smím vás ještě mít... za téměř... sourozence,
s nímž jsem se toulala za letních soumraků...

CYRANO

Léto jste trávil vždy na Bergeracu!...

ROXANA

Řezal jste rákosí na rapíry a kopí...

CYRANO

Z trávy jste dělala panenkám krásné copy!...

ROXANA

To byla doba her...

CYRANO

... a malin nezralých...

ROXANA

Kdy jste dbal dvorně všech mých přání nestálých!...

CYRANO

Dívka Roxana — Madlénka — tak jste křtěná!

ROXANA

Libila jsem se vám?

CYRANO

Snad . . . V sukních po kolena!

ROXANA

Když jste se tu a tam poranil při hraní,
přiběhl jste a já držela kázání,
plísnil vás mateřsky, naoko pohněvaně:

Uchopí jeho dlaň

„Kdepak můj dareba zas přišel k téhle ráně?“

Užasle se zarazí

Ach! To je přespřilíš! . . .

Cyrano se snaží dlaň odtáhnout.

Tohle už nejde dál!

Vždyť už jsi velký hoch! — S kým ses to zase pral?

CYRANO

U Nesleské brány jsme si na lupiče hráli . . .

ROXANA *usedne ke stolu a navlhčí svůj kapesníček ve sklenici vody*

Teď držte!

CYRANO *sedne si také*

Vy jste tak něžná a milá!

ROXANA

Pálí?

CYRANO

Ne . . .

ROXANA

Chvilku strpení . . . Tak. — Nebolí vás to?

CYRANO

Ne . . .

ROXANA

Kolik bylo těch lupičů?

CYRANO

Sotva sto.

ROXANA

Tak vyprávějte!

CYRANO

Ne, nyní je na vás řada.

Co máte na srdci? Svěříte se mi?

ROXANA *aniž pustí jeho ruku*

Ráda.

Můj ostych, doposud jediná zábrana,
roztál v těch vzpomínkách. — Jsem . . . zamilována!

CYRANO

Ach! . . .

ROXANA

On nic neví.

CYRANO

Ach! . . .

ROXANA

Zatím.

CYRANO

Ach . . .!

ROXANA

Avšak záhy,

dřív než se naděje, pozná, jak je mi drahý!

CYRANO

Ach! . . .

ROXANA

Ubožák mě má také rád; ale stud

zbavuje odvahy . . . Chápete?

CYRANO

Poněkud . . .

ROXANA

Nemáte horečku? Dlaň vám tak divně sálá . . .

Na jeho vroucích rtech však láska zpověď psala.

CYRANO

Ano?

ROXANA *dokončuje úpravu kapesníčku, kterým ovázala Cyránovu dlaň*

A považte, mám téměř záruku,
že s vámi, bratráčku, vojančí u pluku!